

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI

Instrumente Structurale
2007 - 2013

**Programul Operațional Sectorial „Creșterea Competitivității Economice”
-co-finanțat prin Fondul European de Dezvoltare Regională
„Investiții pentru viitorul dumneavoastră”**

INVESTIȚII PUBLICE – OPORTUNITĂȚI ȘI ABORDĂRI

2011

Acest manual a fost realizat în cadrul proiectului „Implementarea în sistem e-learning de programe de formare în domeniul administrației publice pentru sprijinirea dezvoltării societății informaționale” cod SMIS 4376; în cadrul Programul Operațional Sectorial “Creșterea Competitivității Economice”, axa prioritară 3.

Agenția Națională a Funcționarilor Publici

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI

Instrumente Structurale
2007 - 2013

CUPRINS

OBIECTIVELE DE FORMARE	pag. 3
1. FINANȚAREA INVESTIȚIILOR PUBLICE	pag. 4
2. CONCESIONAREA INVESTIȚIILOR PUBLICE	pag. 6
3. PARTENERIATUL PUBLIC PRIVAT	pag. 9
4. PROGRAMELE DE INVESTIȚII	pag. 14
5. APROBAREA INDICATORILOR TEHNICO-ECONOMICI	pag. 20
6. URMĂRIREA LUCRĂRILOR DE INVESTIȚII	pag. 22
7. BIBLIOGRAFIE	pag. 29

OBIECTIVELE DE FORMARE

- 1. Obiectivul general** al cursului este prezentarea generală și cunoașterea oportunităților privind realizarea investițiilor finanțate din fondurile publice, în contextul existenței cadrului legislativ actual din țara noastră.
- 2. Obiectivele specifice ale cursului sunt:**

- 2.1. Prezentarea cadrului legislativ privind realizarea investițiilor finanțate din fondurile publice;
- 2.2. Cunoașterea oportunităților privind realizarea investițiilor publice, ca o componentă a creșterii economice durabile;
- 2.3. Crearea cadrului pentru aplicarea prevederilor legale privind finanțarea investițiilor de către instituțiile publice, prin instruirea angajaților care participă la cursul de formare;
- 2.4. Dezvoltarea abilităților participanților la cursul de formare în domeniul investițiilor publice;

1. FINANȚAREA INVESTIȚIILOR PUBLICE

1.1. Surse de finanțare a investițiilor publice

Problema cea mai importantă a unei autorități sau instituții publice (ordonator de credite), în perioada de tranziție în care ne aflăm, este aceea de a asigura sursele privind finanțarea investițiilor publice. Pentru a putea realiza un obiectiv de investiții este necesar ca, după întocmirea documentației tehnico-economice, obținerea avizelor prevăzute de legislația în vigoare și aprobarea indicatorilor tehnico-economici, pentru a putea fi introdusă în programele de investiții, să fie asigurate fondurile pentru execuția lucrărilor.

În acest sens beneficiarul unui obiectiv de investiții (ordonatorul de credite) poate utiliza mai multe posibilități de asigurare a resurselor financiare necesare realizării scopului propus. Dintre acestea amintim:

- bugetul propriu;
- alocații de la bugetul de stat;
- credite;
- concesiunea;
- parteneriatul public privat;
- programe de finanțare sau cofinanțare externă.

1.1.1. Prima posibilitate, al cărui acces este cel mai facil, îl constituie **bugetul propriu**, de care dispune, după aprobare și din care poate să-și asigure fondurile necesare pentru realizarea lucrărilor la obiectivele de investiții pe care dorește să le realizeze. Această posibilitate este de obicei insuficientă, fondurile care constituie bugetul propriu, în această perioadă de dezvoltare a țării noastre, nu acoperă nici cheltuielile necesare funcționării aparatului propriu pentru cea mai mare parte dintre ordonatorii de credite, în special pentru cei din mediul rural, unde de cele mai

multe ori este necesară intervenția bugetului de stat prin acele fonduri de redistribuire acordate consiliilor județene.

Sigur există și excepții, care sunt în număr foarte mic și care confirmă regula, acele comune care au pe teritoriul lor unități puternice din punct de vedere economic, care își asigură, din cota parte care le rămâne la dispoziție din taxele și impozitele respective, fondurile necesare pentru realizarea anumitor lucrări de investiții .

Sau, există ordonatori de credite, care prin activitatea pe care o desfășoară, își asigură din veniturile proprii necesarul pentru asigurarea fondurilor pentru realizarea investițiilor.

1.1.2. O altă posibilitate care stă la dispoziția beneficiarilor (ordonatorilor de credite) este accesul la **alocațiile de la bugetul de stat**. În acest sens se realizează anumite programe de investiții , prin care statul asigură realizarea anumitor lucrări în domeniile pe care le consideră cele mai deficitare (pietruirea drumurilor, alimentări cu apă, amenajări de maluri etc). Tot aici intră și acele sume care se alocă de la rezerva bugetară în scopul finalizării anumitor lucrări în derulare, când prin Hotărâre a Guvernului se alocă o anumită sumă pentru o anumită lucrare care nu poate fi folosită decât pentru realizarea scopului pentru care a fost acordată.

1.1.3. O posibilitate pe care o au la dispoziție ordonatorii de credite pentru a asigura finanțarea investițiilor este **accesarea de credite**. Accesarea de credite are câteva aspecte de luat în seamă. Această posibilitate nu este la îndemâna oricărui ordonator de credite. Sigur că oricine acordă un credit solicită anumite garanții prin care să se asigure ca el își va recupera banii și nu numai banii și un anumit profit dinainte stabilit. Acest lucru este valabil atât pentru creditorii interni cât și pentru cei externi. Cum, în general, forța creditorilor interni este mai mică, în această situație și condițiile în care aceștia acordă creditele sunt mult mai dure, din punct de vedere financiar.

Când este vorba de creditori externi, de obicei se solicită anumite nivele de garantare a recuperării sumelor respective, de obicei solicitându-se garantarea de către stat a creditelor respective. Nu este exclusă nici garantarea cu mijloace proprii a ordonatorului respectiv de credite, dar așa cum situația de tranziție nu conferă încă un anumit gen de stabilitate sigură că și în aceste situații creditorii sunt cu mult mai greu de accesat și aceasta în special prin solicitările ce doresc a le fi îndeplinite.

1.1.4. Odată cu apariția legii privind regimul concesiunilor cât și prin aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr 34/2006, prin Legea nr 337/2006, s-a creat baza legală și s-au dezvoltat posibilitățile de **concesionare a anumitor lucrări de investiții** .

Sigur trebuie să cunoaștem ce se poate concesiona și cum se poate realiza acest lucru, de aceea ne propunem să dezvoltăm separat această temă.

1.1.5. O posibilitate ceva mai recent legiferată este aceea a **parteneriatului public-privat**, care dă posibilitatea beneficiarilor de a realiza împreună cu investitori privați anumite obiective de investiții . Aceasta temă constituie și ea un capitol separat al cursului.

1.1.6. Din ce în ce mai multe fonduri pentru finanțarea investițiilor se pot obține prin acceptarea participării la diverse **programe finanțate parțial sau în totalitate de Uniunea Europeană**, care au ca scop aducerea infrastructurii din România la nivelul existent în statele membre ale uniunii, având în vedere integrarea noastră în structurile europene. Astfel de programe sunt ISPA, SAPARD, RICOP și altele.

Astfel de programe se derulează și cu credite acordate de Banca Mondială, așa cum este cel de reabilitare școli sau cel privind dezvoltarea infrastructurii rurale.

Pentru a accesa astfel de programe sau credite externe este necesar ca beneficiarii să întocmească documentațiile tehnico-economice la nivel de studiu de fezabilitate care să răspundă exigențelor precizate de fiecare program în parte, pentru ca la selecția care se realizează să poată obține punctajul necesar acceptării de către inițiatorii acestora.

2. CONCESIONAREA INVESTIȚIILOR PUBLICE

Legislația din țara noastră are ca obiect reglementarea și organizarea regimului de concesionare pentru:

- a) bunurile proprietate publică ori privată a statului, județului, orașului sau comunei;
- b) activitățile și serviciile publice de interes național sau local.

Concesionarea se face în baza unui contract prin care o persoană numită concedent, transmite pentru o perioadă determinată de cel mult 49 de ani, unei alte persoane, numită concesionar, care acționează pe riscul și pe răspunderea sa, dreptul și obligația de exploatare a unui bun, a unei activități sau a unui serviciu public, în schimbul unei redevențe.

Bunurile proprietate publică sunt inalienabile. În condițiile legii, ele pot fi date în administrare regiilor autonome ori instituțiilor publice sau pot fi concesionate ori închiriate.

Pot face obiectul unei concesiuni bunurile, activitățile sau serviciile publice din următoarele domenii:

- a. transporturile publice;
- b. autostrăzile, podurile și tunelurile rutiere cu taxă de trecere;
- c. infrastructurile rutiere, feroviare, portuare și aeroportuare civile;
- d. construcția de hidrocentrale și exploatarea acestora, inclusiv a celor aflate în conservare;
- e. serviciile poștale;
- f. spectrul de frecvențe și rețelele de transport și de distribuție pentru telecomunicații;
- g. activitățile economice legate de cursurile de ape naturale și artificiale, lucrările de gospodărire a apelor aferente acestora ;
- h. stațiile și instalațiile de măsurători hidrologice, meteorologice și de calitate a apelor și amenajările piscicole;
- i. terenurile proprietate publică, plajele, cheiurile și zonele libere;
- j. rețelele de transport și de distribuție a energiei electrice și termice ;
- k. rețelele de transport prin conducte și de distribuție a petrolului și gazelor combustibile;
- l. rețelele de transport și de distribuție publicaăa apei potabile;
- m. exploatarea zăcămintelor minerale și a substanțelor solide și fluide;
- n. exploatarea surselor termale;
- o. resursele naturale ale zonei economice maritime și ale platoului continental;
- p. bazele sportive, locurile de recreere, instituțiile profesioniste de spectacole;
- q. unitățile medico-sanitare, secțiile sau laboratoarele din structura acestora, precum și serviciile medicale auxiliare;
- r. activitățile economice legate de punerea în valoare a monumentelor și siturilor istorice;
- s. colectarea, depozitarea și valorificarea deșeurilor;

t. orice alte bunuri, activități sau servicii publice care nu sunt interzise prin legi organice speciale.

Nu pot face obiectul concesiunii bunurile, activitățile sau serviciile publice în privința cărora nu există autorități de reglementare, ale căror avize sunt obligatorii în ceea ce privește prețurile sau tarifele practicate de concesionari.

Guvernul, consiliile județene sau locale pot aproba prin hotărâre concesiunea altor bunuri, activități sau servicii aparținând proprietății private a statului, altele decât cele enumerate mai sus.

Redevența obținută prin concesiunare se face venit la bugetul de stat sau la bugetele locale, după caz.

Modul de calcul și modul de plată a redevenței se stabilesc de către ministerele de resort ori de către autoritățile administrației publice locale, după caz.

Au calitatea de concedent, în numele statului, județului, orașului sau comunei:

a) ministerele sau alte organe de specialitate ale administrației publice centrale, pentru bunurile proprietate publică sau privată a statului ori pentru activitățile și serviciile publice de interes național;

b) consiliile județene, consiliile locale sau instituțiile publice de interes local, pentru bunurile proprietate publică ori privată a județului, orașului sau comunei ori pentru activitățile și serviciile publice de interes local.

Calitatea de concesionar o poate avea orice persoană fizică sau persoană juridică de drept privat, română ori străină.

Inițiativa concesiunii o poate avea concedentul sau orice investitor interesat. Inițierea concesiunii are la bază un **studiu de oportunitate**, efectuat, în prealabil, de către concedent, care va cuprinde, în principal, următoarele elemente:

a. descrierea bunului, a activității sau a serviciului public care urmează să fie concesiunat;

b. motivele de ordin economic, financiar, social și de mediu, care justifică acordarea concesiunii;

c. investițiile necesare pentru modernizare sau extindere;

d. nivelul minim al redevenței;

e. modalitatea de acordare a concesiunii avută în vedere; dacă se recurge la procedura licitației publice deschise cu preselecție sau la procedura de negociere directă, trebuie motivată această opțiune;

f. durata estimată a concesiunii;

g. termenele previzibile pentru realizarea procedurii de concesiunare;

h. avizul obligatoriu al Oficiului Central de Stat pentru Probleme Speciale și al Statului Major General privind încadrarea obiectului concesiunii în infrastructura sistemului național de apărare, după caz.

Concesiunea unor bunuri proprietate publică ori privată a Statului, a unor activități sau a unor servicii publice se aprobă pe baza caietului de sarcini al concesiunii, prin hotărâre a Guvernului, a consiliului județean, orașenesc sau comunal după caz.

La primirea propunerii de concesiunare, formulată de un investitor interesat, concedentul este obligat să procedeze la întocmirea Studiului de oportunitate într-un termen de 30 de zile, în cazul în care părțile nu convin asupra unui alt termen, în scopul luării unei decizii privind concesiunea.

În cazul în care concedentul și concesionarul convin ca studiul de oportunitate să fie redactat de o firmă de consultanță independentă, costul acestuia va fi suportat de către concesionar.

Concesionarea unui bun, a unei activități sau a unui serviciu public se realizează prin licitație publică sau prin negociere directă, conform prevederilor legale.

3. PARTENERIATUL PUBLIC-PRIVAT

O posibilitate recent legiferată la noi în țară, având ca scop asigurarea finanțării pentru realizarea investițiilor, este aceea a parteneriatului public-privat.

Acest domeniu este reglementat de acte normative cu prevederi specifice și anume, Ordonanță Guvernului nr. 16/2002, Ordonanță de urgență a Guvernului nr. 15/2003 și Legea nr. 293/2003, care aprobă prevederile acestora.

Actele normative nominalizate anterior au ca obiect reglementarea proiectării, finanțării, construcției, exploatării, întreținerii și transferului oricărui bun public pe baza parteneriatului public-privat.

Pentru a înțelege acest mecanism, la început este bine să definim anumiți termeni, după cum urmează:

a. bun public - un bun care aparține domeniului public al statului sau al unităților administrativ-teritoriale, astfel cum este definit la art. 3 alin. (1) - (4) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia sau un bun privat al statului, astfel cum este definit la art. 4 din aceeași lege;

b. proiect public-privat - proiectul care se realizează în întregime sau în majoritate cu resurse financiare proprii ori atrase de către investitor, pe baza unui model de parteneriat public-privat, în urma căruia va rezulta un bun public; bunul public poate fi realizat și prin intermediul unei companii de proiect;

c. investitor privat - orice persoană juridică sau o asociație de persoane juridice, română sau străină, care este dispusă să întreprindă una sau mai multe dintre etapele de pregătire, finanțare, construcție sau exploatare a unui bun public pe cont propriu și în baza principiilor comerciale;

d. companie de proiect - societate comercială rezidentă în România, constituită de investitorul privat și autoritatea publică prin unitățile aflate în subordinea sau sub autoritatea acesteia, funcționând în baza legii, având drept unic scop proiectarea, finanțarea, construcția, exploatarea, întreținerea și transferul bunului public rezultat în baza unui proiect de parteneriat public-privat;

e. contract de parteneriat public-privat sau contract de proiect - actul juridic care statuează drepturile și obligațiile autorității publice și ale investitorului pentru întreaga perioadă de funcționare a parteneriatului public-privat, acoperind una sau mai multe dintre etapele de pregătire, finanțare, construcție sau exploatare a unui bun public, pe o durată de timp determinată, dar nu mai mare de 50 de ani;

f. tarif de utilizare - suma plătită de fiecare utilizator de bun public pentru accesul la acel bun public și la serviciile oferite de compania de proiect;

g. autoritate publică centrală - Guvernul României, reprezentat de unul ori mai multe ministere, direct sau prin unitățile aflate în subordinea, respectiv sub autoritatea acestora, autorități sau instituții publice, responsabile pentru proiectele de parteneriat public-privat de interes național;

h. autoritatea administrației publice locale - organismul de decizie publică constituit și funcționând, după caz, la nivelul județului, municipiului, orașului sau comunei, responsabil pentru proiectele public-private de interes local. Termenii "autoritate publică centrală" și "autoritate publică locală" se utilizează sub denumirea comună de autoritate publică și acesta se interpretează potrivit competențelor legale și tipului bunului public;

i. document atașat scrisorii de intenție - documentul depus de investitori împreună cu scrisoarea de intenție; documentul atașat scrisorii de intenție cuprinde toate informațiile și documentele solicitate de autoritatea publică prin anunțul de intenție, care atestă eligibilitatea și capacitatea investitorului de a realiza proiectul.

j. acord de proiect - actul juridic încheiat între autoritatea publică și investitor în vederea definirii parteneriatului dintre părți pe durata pregătirii unui proiect public-privat.

Pentru inițierea proiectului public-privat inițiatorul întocmește un studiu de fezabilitate.

Inițiativa unui proiect public-privat aparține autorității publice.

Costurile generate de realizarea studiului de fezabilitate cad în sarcina inițiatorului.

Autoritatea publică este obligată să publice în Monitorul Oficial al României, partea a VI-a, intenția de inițiere a unui proiect în condiții de parteneriat public-privat

În termen de 60 de zile de la data publicării intenției de inițiere a unui proiect de parteneriat public-privat autoritatea publică primește scrisori de intenție din partea investitorilor interesați.

În termen de 30 de zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. (1) autoritatea publică va selecționa cele mai bune oferte exprimate în termeni tehnici, economici și financiari de către investitori.

În cazul în care nu au fost depuse scrisori de intenție în termenul prevăzut la alin (1), proiectul poate fi reluat numai prin inițierea unei noi proceduri complete.

După încheierea selecției documentelor atașate și a scrisorilor de intenție exprimate, autoritatea publică încheie câte un acord de proiect, în termen de 15 zile, cu fiecare dintre investitorii care îndeplinesc condițiile conținute în anunțul publicat.

Acordul de proiect trebuie să definească precis obligațiile și drepturile fiecărei părți, precum și modalitățile de stingere reciprocă a obligațiilor. Forma și conținutul acordului de proiect se stabilesc prin norme metodologice

Pentru negocierea condițiilor de realizare a proiectului, pe baza clauzelor acordului de proiect și a studiului de fezabilitate, autoritatea publică numește prin ordin sau decizie, după caz, una sau mai multe comisii de specialiști care să analizeze toate aspectele economice, financiare, tehnice și juridice ale proiectului.

În paralel cu analiza scrisorilor și a documentelor atașate depuse de investitori, autoritatea publică elaborează studiul de fezabilitate a proiectului.

Studiul de fezabilitate este proprietatea exclusivă a autorității publice.

Comisia numită conform alin. (3) va prezenta autorității publice rezultatele negocierii condițiilor de realizare a proiectului și propunerile de continuare a negocierii cu investitorii selecționați, pe baza studiului de fezabilitate.

Pe parcursul negocierilor membrii numiți în comisia de negociere nu pot fi revocați sau înlocuiți.

Pe baza conținutului studiului de fezabilitate și a rezultatelor negocierilor purtate, autoritatea publică va continua negocierile cu investitorii, în urma acestei negocieri autoritatea publică emite o decizie cuprinzând lista investitorilor, ierarhizați pe criteriul celei mai bune oferte în termeni tehnico-economici și financiari.

Împotriva deciziei menționate la alin. (1) orice investitor poate depune la autoritatea publică o contestație scrisă, în termen de 10 zile calendaristice de la data publicării acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

Autoritatea publică este obligată să analizeze toate contestațiile depuse în termen și să transmită fiecărui contestatar un răspuns în scris, în termen de 10 zile calendaristice de la data expirării termenului de depunere a contestațiilor.

La finalizarea procedurii de depunere și rezolvare a contestațiilor autoritatea publică intră în negocierea finală a unui contract de proiect cu investitorul cel mai bine clasat.

În cazul în care negocierile cu primul clasat nu pot conduce la încheierea unui contract de proiect, autoritatea publică va începe negocierile, pe rând, cu următorii investitori selecționați, în ordinea înscrierii pe lista investitorilor selecționați, până la obținerea unui rezultat favorabil.

Nefinalizarea unui contract de proiect cu nici unul dintre investitorii selecționați obligă autoritatea publică la reluarea întregii proceduri.

În cazul în care părțile au decis continuarea proiectului, acestea vor proceda la pregătirea și negocierea termenilor și clauzelor contractului de proiect.

Acordul părților privind crearea unei companii de proiect sau stabilirea unei alte forme de asociere între părți se include în conținutul contractului de negociere.

În vederea elaborării și negocierii contractului de proiect autoritatea publică numește o comisie de negociere.

Contractul de parteneriat public-privat în formă negociată este supus spre aprobare Guvernului sau autorității publice locale, potrivit competenței și atribuțiilor legale aferente categoriei bunului public în cauză.

Autoritatea publică poate delega atribuțiile sale în negocierea, semnarea și realizarea unui contract de parteneriat public-privat unităților aflate în subordinea sau sub autoritatea sa.

La finalizarea contractului de proiect compania de proiect transferă, cu titlu gratuit, bunul public autorității publice, în bună stare, exploatabil și liber de orice sarcină sau obligație.

Proprietățile rezultate prin implementarea proiectului și terenurile ocupate de proiect nu pot fi înstrăinate, ipotecate, gajate sau să se constituie în garanții pentru terți.

Delimitarea terenurilor, a culoarelor și a amplasamentelor necesare pentru realizarea proiectelor de parteneriat public-privat se realizează în baza documentației de urbanism și amenajare a teritoriului, aprobată potrivit legii, a studiilor de fezabilitate și a proiectelor tehnice.

Pentru proiectele public-privat de interes național terenurile aflate în proprietatea privată a județului, municipiului, orașului sau comunei ori a persoanelor fizice sau juridice se expropriază, potrivit dispozițiilor art. 21 - 40 din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauza de utilitate publică și intră în proprietatea publică a statului.

Terenurile aflate în proprietatea privată a statului sau a unităților administrative teritoriale pe care se execută proiecte de parteneriat public-privat, inclusiv cele destinate amplasării instalațiilor, clădirilor și dotărilor aferente, și terenurile expropriate, în acest sens, trec gratuit în administrarea investitorului sau a companiei de proiect, după caz, prin hotărâre a Guvernului sau a autorității administrației publice locale, după caz."

Dreptul de uzufruct asupra instalațiilor, clădirilor, inclusiv a clădirilor nefinalizate, precum și a dotărilor aferente proiectului de parteneriat public-privat, proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, se poate transmite investitorului sau companiei de proiect, după caz, prin hotărâre a Guvernului sau a autorității publice locale, după caz.

Bunurile prevăzute și/sau dreptul de uzufruct asupra acestora pot constitui, pe perioada existenței acesteia, aport în natură, în cazul înființării unei companii de proiect având acest scop.

Proiectelor de parteneriat public-privat le sunt aplicabile prevederile legale privind promovarea investițiilor directe cu impact semnificativ în economie.

Pentru terenurile prevăzute nu se percep taxe sau impozite.

În cazul în care pentru finanțarea proiectelor de parteneriat public-privat intervin fonduri rambursabile și nerambursabile provenite ca urmare a:

a) unui tratat sau a unui acord internațional ce vizează implementarea ori exploatarea unui proiect, în comun cu unul sau mai mulți parteneri străini;

b) unui tratat, acord internațional sau a altor asemenea documente referitoare la staționarea de trupe;

c) unor contracte de împrumut sau de finanțare încheiate de autoritatea publică cu organisme financiare internaționale sau alți donatori/creditori, procedurilor pregătirii proiectului, selecției investitorilor, negocierilor condițiilor de realizare a proiectului le sunt aplicabile reglementările specifice ale acelor finanțatori.

4. PROGRAMELE DE INVESTIȚII

În conformitate cu prevederile Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice și a Legii 273/2006 privind finanțele publice locale și a Legii bugetului de stat pe anul în curs, ordonatorii principali de credite au obligația de a întocmi Programele de investiții, pentru anul următor, cât și previziunile pentru următorii trei ani, în care să fie precizate și lucrările de investiții, atât cele în continuare cât și cele noi, ca și studiile de fezabilitate și de fezabilitate ce se vor realiza din fondurile bugetare în anul următor.

4.1. Investiții ale administrației publice centrale

Cheltuielile pentru investițiile instituțiilor publice și alte cheltuieli de investiții, finanțate din fonduri publice, se cuprind în proiectele de buget, în baza programelor de investiții publice, care se prezintă ca anexa la bugetul fiecărui ordonator principal de credite.

Ordonatorii principali de credite vor prezenta anual programul de investiții publice, pe clasificarea funcțională.

Ordonatorii principali de credite vor transmite pentru fiecare obiectiv de investiții inclus în programul de investiții informații financiare și nefinanciare.

Informațiile financiare vor include:

a) valoarea totală a proiectului;

b) creditele de angajament;

c) creditele bugetare;

d) graficul de finanțare, pe surse și ani, corelat cu graficul de execuție ;

e) analiza cost-beneficiu, care va fi realizată și în cazul obiectivelor în derulare;

f) costurile de funcționare și de întreținere după punerea în funcțiune.

Informațiile nefinanciare vor include:

a) strategia în domeniul investițiilor, care va cuprinde în mod obligatoriu prioritățile investiționale și legătura dintre diferite proiecte, criteriile de analiză care determină introducerea în programul de investiții a obiectivelor noi în detrimentul celor în derulare;

b) descrierea proiectului;

c) stadiul fizic al obiectivelor.

Guvernul, prin Ministerul Finanțelor Publice, va elabora strategia în domeniul investițiilor publice, pe baza propunerilor de programe de investiții elaborate de ordonatorii principali de credite.

Ministerul Finanțelor Publice este împuternicit să stabilească conținutul, forma și informațiile referitoare la programele de investiții necesare în procesul de elaborare a bugetului.

Ministerul Finanțelor Publice stabilește prin norme metodologice criteriile de evaluare și selecție a obiectivelor de investiții publice.

Ministerul Finanțelor Publice, potrivit dispozițiilor legii privind finanțele publice va analiza programul de investiții din punct de vedere al încadrării în limitele de cheltuieli stabilite, al respectării criteriilor de selecție și prioritizare și al eșalonării creditelor bugetare în funcție de durata de execuție a obiectivelor.

Ministerul Finanțelor Publice coordonează monitorizarea întregului program de investiții, scop în care va solicita ordonatorilor principali de credite toate informațiile necesare.

Structura programelor de investiții

În programele de investiții se nominalizează obiectivele de investiții grupate pe: investiții în continuare, investiții noi, iar "alte cheltuieli de investiții" pe categorii de investiții .

Poziția "alte cheltuieli de investiții " cuprinde următoarele categorii de investiții :

- a) achiziții de imobile;
- b) dotări independente;
- c) cheltuieli pentru elaborarea studiilor de fezabilitate, a studiilor de fezabilitate și a altor studii aferente obiectivelor de investiții;
- d) cheltuielile de expertiză, proiectare și de execuție privind consolidările și intervențiile pentru prevenirea sau înlăturarea efectelor produse de acțiuni accidentale și calamități naturale - cutremure, inundații, alunecări, prăbușiri și tasări de teren, incendii, accidente tehnice, precum și cheltuielile legate de realizarea acestor investiții ;
- e) lucrări de foraj, cartarea terenului, fotogrametrie, determinări seismologice, consultanță, asistență tehnică și alte cheltuieli asimilate investițiilor, potrivit legii.

Cheltuielile de investiții cuprinse la lit. a) - e) se detaliază și se aprobă prin liste separate de către ordonatorii principali de credite.

4.2. Investiții ale administrației publice locale

Prezentarea investițiilor publice în proiectul de buget

Cheltuielile pentru investițiile publice și alte cheltuieli de investiții finanțate din fonduri publice locale se cuprind în proiectele de buget, în baza programului de investiții publice al fiecărei unități administrativ-teritoriale, întocmit de ordonatorii principali de credite, care se prezintă ca anexă la bugetul inițial și respectiv, rectificat și se aprobă de consiliul local, județean și Consiliul General al Municipiului București, după caz.

Informații privind programele de investiții publice locale

Ordonatorii principali de credite ai bugetelor locale întocmesc anual programul de investiții publice pe clasificarea funcțională.

Pentru fiecare obiectiv inclus în programul de investiții sunt prezentate informații financiare și nefinanciare.

Informațiile financiare vor include:

- a) valoarea totală a proiectului;
- b) creditele de angajament;

- c) creditele bugetare;
- d) graficul de finanțare, pe surse și ani, corelat cu graficul de execuție;
- e) analiza cost-beneficiu, care va fi realizată și în cazul obiectivelor în derulare;
- f) costurile de funcționare și de întreținere după punerea în funcțiune.

Informațiile nefinanciare vor include:

- a) strategia în domeniul investițiilor care va cuprinde obligatoriu prioritățile investiționale și legătura dintre diferite proiecte, criteriile de analiză care determină introducerea în programul de investiții a obiectivelor noi, în detrimentul celor în derulare;
- b) descrierea proiectului;
- c) stadiul fizic al obiectivelor.

4.3. Rolul metodologic al Ministerului Finanțelor Publice

Ministerul Finanțelor Publice este împuternicit să stabilească conținutul, forma și informațiile referitoare la programele de investiții necesare în procesul de elaborare a bugetului.

Condiții pentru includerea investițiilor în proiectul bugetului:

Obiectivele de investiții și celelalte cheltuieli asimilate investițiilor se cuprind în programele de investiții anuale, anexe la buget, numai dacă, în prealabil, documentațiile tehnico-economice, respectiv notele de fundamentare privind necesitatea și oportunitatea efectuării cheltuielilor asimilate investițiilor, au fost elaborate și aprobate potrivit dispozițiilor legale.

Ordonatorii principali de credite stabilesc prioritățile în repartizarea sumelor pe fiecare obiectiv înscris în programul de investiții, în limita fondurilor cuprinse în proiectul de buget cu această destinație, asigurând totodată realizarea obiectivelor de investiții în cadrul duratelor de execuție aprobate.

4.4. Structura programelor de investiții publice locale

În programele de investiții se nominalizează obiectivele de investiții grupate pe: investiții în continuare, investiții noi și poziția globală "alte cheltuieli de investiții", pe categorii de investiții.

Poziția globală "alte cheltuieli de investiții" cuprinde următoarele categorii de investiții:

- a) achiziții de imobile;
- b) dotări independente;
- c) cheltuieli pentru elaborarea studiilor de fezabilitate, a studiilor de fezabilitate, proiectelor și altor studii aferente obiectivelor de investiții;
- d) cheltuieli de expertiză, proiectare și de execuție privind consolidările și intervențiile pentru prevenirea sau înlăturarea efectelor produse de acțiuni accidentale și calamități naturale - cutremure, inundații, alunecări, prăbușiri și tasări de teren, incendii, accidente tehnice, precum și cheltuielile legate de realizarea acestor investiții.

e) lucrări de foraj, cartarea terenului, fotogrametrie, determinări seismologice, consultanță, asistență tehnică și alte cheltuieli asimilate investițiilor, potrivit legii.

Cheltuielile de investiții se detaliază în anexă distinctă de către ordonatorul principal de credite, pe bază de note de fundamentare, care vor cuprinde elemente referitoare la necesitatea, oportunitatea și alți indicatori caracteristici unor asemenea investiții, și se aprobă de consiliul local, județean și Consiliul General al Municipiului București, după caz, o dată cu bugetul local.

4.5. Acordurile internaționale legate de investițiile publice locale

Toate angajamentele legale din care rezultă o cheltuială pentru investițiile publice și alte cheltuieli asimilate investițiilor, cofinanțate de o instituție internațională, se vor efectua în conformitate cu prevederile acordului de finanțare.

Monitorizarea de către ordonatorii principali de credite a proiectelor de investiții.

În situația în care, pe parcursul execuției bugetare, din motive obiective, implementarea unui proiect de investiții nu se poate realiza conform proiecției bugetare, ordonatorii principali de credite ai bugetelor locale pot propune consiliilor locale, județene și Consiliului General al Municipiului București, după caz, până la data de 31 octombrie, aprobarea redistribuirii fondurilor între proiectele înscrise în programul de investiții.

Ordonatorii principali de credite sunt responsabili de utilizarea eficientă a fondurilor alocate investiții lor, precum și de realizarea obiectivelor de investiții incluse în programele de investiții.

4.6. Rațiuni pentru planificarea investițiilor și întocmirea Programului Multianual de Investiții și a Bugetului:

- Cerință legală – legea 500/2002 și legea 273/2006
- Creează legătura între strategia de dezvoltare și bugetele anuale;
- Favorizează legătura cu Mediul de Afaceri;
- Continuitatea financiară dintre perioadele electorale.
- Important instrument de management financiar;
- Maximizarea rezultatelor economice și sociale;
- Comunicare cu mediul extern:
 - cetățeni;
 - finanțatori, sponsori
 - potențiali parteneri.
- Important impact bugetar prezent și viitor:
 - valori mari;
 - durată îndelungată de realizare;
 - identificare de noi resurse de finanțare.
- Vizează un orizont de timp mediu (5–6 ani);
- Investițiile sunt eşalonate pe ani și în ordinea priorității;
- Stabilirea priorităților contribuie la atingerea obiectivelor strategice și se face în baza unei metodologii prestabilite;
- Sunt estimate costurile totale și cele anuale;
- Includerea în program implică obligatoriu asigurarea resurselor de finanțare;
- Sunt propuse metodele de finanțare;
- Este revizuit anual.

Avantaje ale planificării investițiilor

- Creează legătura între strategiile de dezvoltare locală (economică, socială etc) și programele administrației publice locale;
- Asigură coordonarea dintre programarea financiară și cea de execuție a obiectivelor de investiții;
- Creează legătura între programele de investiții locale și celelalte programe de dezvoltare publice și private;

- Atrage atenția asupra obiectivelor comunitare și a capacității financiare a autorității publice;
- Ajută la stabilirea priorităților dintre nevoile de investiții prezente și viitoare prin corelarea cu posibilitățile de plată;
- Consolidază credibilitatea financiară (bonitatea);
- Identifică mijloacele cele mai eficiente și mai economice de finanțare a obiectivelor de investiții;
- Asigură informarea publicului asupra nevoilor și obiectivelor de investiții - susținerea publică pentru programele de investiții.

Obstacole în planificarea investițiilor

- Schimbă practica curentă în stabilirea listei de investiții;
- Formalizează fluxul informațional ce se va utiliza pentru stabilirea nevoilor și implicat a listei de investiții;
- Responsabilizează funcționarii publici implicați în acest proces;
- Presupune un volum de muncă mai mare cel puțin în primul an de aplicare.

5. APROBAREA INDICATORILOR TEHNICO-ECONOMICI

Documentațiile tehnico-economice aferente obiectivelor noi de investiții care se finanțează, potrivit legii, din bugetul de stat, bugetele fondurilor speciale și din credite externe se aprobă, de către:

- a) Guvern - pentru valori mai mari de 25 milioane lei;
- b) ordonatorii principali de credite - pentru valori cuprinse între 4 milioane lei și 25 milioane lei;
- c) ceilalți ordonatori de credite - pentru valori până la 4 milioane lei, cu avizul prealabil al ordonatorului principal de credite.

Documentațiile tehnico-economice aferente obiectivelor noi de investiții ale căror valori nu depășesc 4 milioane lei se aprobă de către ordonatorii de credite, cu avizul prealabil al ordonatorului principal de credite.

Aprobarea proiectelor de investiții publice locale

Documentațiile tehnico-economice ale obiectivelor de investiții noi, a căror finanțare se asigură integral sau în completare din bugetele locale, precum și ale celor finanțate din împrumuturi interne și externe, contractate direct sau garantate de

(1) autoritățile administrației publice locale, se aprobă de consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz.

(2) Documentațiile tehnico-economice ale obiectivelor de investiții noi, care se finanțează din împrumuturi externe și, în completare, din transferuri de la bugetul de stat și din alte surse, precum și ale celor finanțate integral sau în completare din împrumuturi externe contractate ori garantate de stat, indiferent de valoarea acestora, se supun spre aprobare Guvernului.

(3) Documentațiile tehnico-economice pentru investițiile destinate prevenirii sau înlăturării efectelor produse de acțiuni accidentale și de calamități naturale, elaborate și avizate potrivit dispozițiilor legale, precum și notele de fundamentare privind celelalte cheltuieli de investiții cuprinse în poziția globală "alte cheltuieli de investiții" se aprobă de ordonatorii principali de credite.

(4) Ordonatorii principali de credite, pe propria răspundere, actualizează și aprobă valoarea fiecărui obiectiv de investiții nou sau în continuare, indiferent de sursele de finanțare ori

de competența de aprobare a acestora, în funcție de evoluția indicilor de prețuri. Această operațiune este supusă controlului financiar preventiv propriu, potrivit prevederilor art 43 din Legea nr. 500/2003 privind finanțele publice.

Pe parcursul execuției bugetare ordonatorii principali de credite vor urmări derularea procesului investițional, în conformitate cu dispozițiile prezentei legi, și vor întocmi rapoarte trimestriale de monitorizare, pe care le vor transmite Ministerului Finanțelor Publice.

În cazul în care, pe parcursul derulării procesului investițional, apar probleme în implementarea unui obiectiv, ordonatorul principal de credite va consemna în raportul de monitorizare cauza și măsurile ce se impun pentru remedierea acestui lucru. În situația în care, din motive obiective, implementarea unui proiect de investiții nu se poate realiza conform proiecției bugetare, ordonatorii principali de credite pot solicita Ministerului Finanțelor Publice, până la 31 octombrie, redistribuirea fondurilor între proiectele înscrise în programul de investiții anexă la buget.

Ordonatorii principali de credite sunt responsabili de realizarea obiectivelor de investiții incluse în programele de investiții.

Toate angajamentele legale, din care rezultă o cheltuială pentru investițiile publice și alte cheltuieli asimilate investițiilor, cofinanțate de o instituție internațională, se vor efectua în conformitate cu prevederile acordului de finanțare.

6.URMĂRIREA LUCRĂRILOR DE INVESTIȚII

6.1. Calitatea în construcții

Calitatea construcțiilor este rezultanta totalității performanțelor de comportare a acestora în exploatare, în scopul satisfacerii, pe întreaga durată de existență, a exigențelor utilizatorilor și colectivităților.

Exigențele privind calitatea instalațiilor și a echipamentelor tehnologice de producție se stabilesc și se realizează pe bază de reglementări specifice fiecărui domeniu de activitate.

Prevederile legii calității în construcții nr. 10/1995 se aplică construcțiilor de orice categorie și instalațiilor aferente acestora - indiferent de forma de proprietate sau destinație - denumite în continuare construcții, precum și lucrărilor de modernizare, modificare, transformare, consolidare și de reparații ale acestora.

Sunt exceptate clădirile pentru locuințe cu parter și parter plus un etaj și anexele gospodărești situate în mediul rural și în satele ce aparțin oraselor, precum și construcțiile provizorii.

Sistemul calității în construcții se aplică în mod diferențiat în funcție de categoriile de importanța ale construcțiilor, conform regulamentelor și procedurilor de aplicare a fiecărei componente a sistemului.

Clasificarea în categorii de importanță a construcțiilor se face în funcție de complexitate, destinație, mod de utilizare, grad de risc sub aspectul siguranței, precum și după considerente economice.

Pentru obținerea unor construcții de calitate corespunzătoare sunt obligatorii realizarea și menținerea, pe întreaga durată de existență a construcțiilor, a următoarelor cerințe:

- a) rezistență mecanică și stabilitate;
- b) securitate la incendiu;
- c) igienă, sănătate și mediu; siguranță la foc;
- d) siguranța în exploatare;
- e) protecție împotriva zgomotului;

f) economie de energie și izolare termică.

Aceste obligații precizate anterior revin factorilor implicați în conceperea, realizarea și exploatarea construcțiilor, precum și în postutilizarea lor, potrivit responsabilităților fiecăruia.

Acești factori sunt: investitorii, cercetătorii, proiectanții, verificatorii de proiecte, fabricanții și furnizorii de produse pentru construcții, executanții, proprietarii, utilizatorii, responsabilii tehnici cu execuția, experții tehnici, precum și autoritățile publice și asociațiile profesionale de profil.

În contractele care se încheie ori, după caz, în dispozițiile sau în autorizațiile ce se emit, factorii prevăzuți la articolul precedent sunt obligați să înscrie clauzele referitoare la nivelul de calitate al construcțiilor, corespunzătoare cerințelor, precum și garanțiile materiale și alte prevederi, care să conducă la realizarea acestor clauze.

În contracte nu se pot înscrie niveluri și cerințe, referitoare la calitate, inferioare reglementărilor în vigoare, cu privire la cerințele prevăzute la art. 5, din Legea calității.

Verificarea proiectelor pentru execuția construcțiilor, în ceea ce privește respectarea reglementărilor tehnice referitoare la cerințe, se va face numai de către specialiști verificatori de proiecte atestați, alții decât specialiștii elaboratori ai proiectelor.

Se interzice aplicarea proiectelor și a detaliilor de execuție neverificate în condițiile alineatului precedent.

Verificarea calității execuției construcțiilor este obligatorie și se efectuează de către investitori prin diriginții de specialitate sau prin agenți economici de consultanță specializați.

Expertizele tehnice ale proiectelor și construcțiilor se efectuează numai de către experți tehnici atestați.

Recepția construcțiilor constituie certificarea realizării acestora pe baza examinării lor nemijlocite, în conformitate cu documentația de execuție și cu documentele cuprinse în cartea tehnică a construcției.

Cartea tehnică a construcției cuprinde documentația de execuție și documente privitoare la realizarea și exploatarea acesteia. Ea se întocmește prin grija investitorului și se predă proprietarului construcției, care are obligația să o păstreze și să o completeze la zi; prevederile din cartea tehnică a construcției referitoare la exploatare sunt obligatorii pentru proprietar și utilizator.

Recepția construcțiilor se face de către investitor - proprietar, în prezența proiectantului și a executantului și/sau reprezentanților de specialitate, legal desemnați de aceștia.

Urmărirea comportării în exploatare a construcțiilor se face pe toată durata de existență a acestora și cuprinde ansamblul de activități privind examinarea directă sau investigarea cu mijloace de observare și măsurare specifice, în scopul menținerii cerințelor.

Controlul de stat al calității în construcții cuprinde inspecții la investitori, la unitățile de proiectare, de execuție, de exploatare și de postutilizare a construcțiilor, privind existența și respectarea sistemului calității în construcții.

Controlul de stat al calitatii în construcții se exercita de către Inspecția de stat în construcții, lucrări publice, urbanism și amenajarea teritoriului, care raspunde de executarea controlului statului cu privire la aplicarea unitară a prevederilor legale în domeniul calității construcțiilor.

6.2. Obligații și răspunderi ale investitorilor

Investitorii sunt persoane fizice sau juridice care finanțează și realizează investiții sau intervenții la construcțiile existente în sensul legii și au următoarele obligații principale referitoare la calitatea construcțiilor:

- a) stabilirea nivelului calitativ ce trebuie realizat prin proiectare și execuție pe baza reglementărilor tehnice, precum și a studiilor și cercetărilor efectuate;
- b) obținerea acordurilor și a avizelor prevăzute de lege, precum și a autorizației de construire;
- c) asigurarea verificării proiectelor prin specialist verificatori de proiecte atestați;

6.3. Obligații și răspunderi ale proiectanților

Proiectanții de construcții răspund de îndeplinirea următoarelor obligații principale referitoare la calitatea construcțiilor:

- a) precizarea prin proiect a categoriei de importanță a construcției;
- b) asigurarea prin proiecte și detalii de execuție a nivelului de calitate corespunzător cerințelor, cu respectarea reglementărilor tehnice și a clauzelor contractuale;
- c) prezentarea proiectelor elaborate în fața specialiștilor verificatori de proiecte atestați, stabiliți de către investitor, precum și soluționarea neconformităților și neconcordanțelor semnalate;
- d) elaborarea caietelor de sarcini, a instrucțiunilor tehnice privind execuția lucrărilor, exploatarea, întreținerea și reparațiile, precum și, după caz, a proiectelor de urmărire privind comportarea în timp a construcțiilor. Documentația privind postutilizarea construcțiilor se efectuează numai la solicitarea proprietarului;
- e) stabilirea, prin proiect, a fazelor de execuție determinate pentru lucrările aferente cerințelor și participarea pe șantier la verificările de calitate legate de acestea;
- f) stabilirea modului de tratare a defectelor apărute în execuție, din vina proiectantului, la construcțiile la care trebuie să asigure nivelul de calitate corespunzător cerințelor, precum și urmărirea aplicării pe șantier a soluțiilor adoptate, după însușirea acestora de către specialiști verificatori de proiecte atestați, la cererea investitorului;
- g) participarea la întocmirea cărții tehnice a construcției și la recepția lucrărilor executate.

6.4. Obligații și răspunderi ale executanților

Executantul lucrărilor de construcții are următoarele obligații principale:

- a) sesizarea investitorilor asupra neconformităților și neconcordanțelor constatate în proiecte, în vederea soluționării;
- b) începerea execuției lucrărilor numai la construcții autorizate în condițiile legii și numai pe baza și în conformitate cu proiecte verificate de specialiști atestați;
- c) asigurarea nivelului de calitate corespunzător cerințelor printr-un sistem propriu de calitate conceput și realizat prin personal propriu, cu responsabili tehnici cu execuția atestați;
- d) convocarea factorilor care trebuie să participe la verificarea lucrărilor ajunse în faze determinante ale execuției și asigurarea condițiilor necesare efectuării acestora, în scopul obținerii acordului de continuare a lucrărilor;
- e) soluționarea neconformităților, a defectelor și a neconcordanțelor apărute în fazele de execuție, numai pe baza soluțiilor stabilite de proiectant cu acordul investitorului;
- f) utilizarea în execuția lucrărilor numai a produselor și a procedeelelor prevăzute în proiect, certificate sau pentru care exista agremente tehnice, care conduc la realizarea cerințelor, precum și gestionarea probelor-martor; înlocuirea produselor și a procedeelelor prevăzute în proiect cu

altele care îndeplinesc condițiile precizate și numai pe baza soluțiilor stabilite de proiectanți cu acordul investitorului;

g) respectarea proiectelor și a detaliilor de execuție pentru realizarea nivelului de calitate corespunzător cerințelor;

h) sesizarea, în termen de 24 de ore, a Inspecției de stat în construcții, lucrări publice, urbanism și amenajarea teritoriului în cazul producerii unor accidente tehnice în timpul execuției lucrărilor;

i) supunerea la recepție numai a construcțiilor care corespund cerințelor de calitate și pentru care a predat investitorului documentele necesare întocmirii cărții tehnice a construcției;

j) aducerea la îndeplinire, la termenele stabilite, a măsurilor dispuse prin actele de control sau prin documentele de recepție a lucrărilor de construcții;

k) remedierea, pe propria cheltuială, a defectelor calitative apărute din vina sa, atât în perioada de execuție, cât și în perioada de garanție stabilită potrivit legii;

l) readucerea terenurilor ocupate temporar la starea lor inițială, la terminarea execuției lucrărilor;

m) stabilirea răspunderilor tuturor participanților la procesul de producție -factori de raspundere, colaboratori, subcontractanți - în conformitate cu sistemul propriu de asigurare a calității adoptat și cu prevederile legale în vigoare.

6.5. Obligații și răspunderi ale specialistilor verficatori de proiecte, ale responsabililor tehnici cu execuția și ale experților tehnici atestați

Specialiștii verficatori de proiecte atestați răspund în mod solidar cu proiectantul în ceea ce privește asigurarea nivelului de calitate corespunzător cerințelor proiectului.

Responsabilii tehnici cu execuția atestați răspund, conform atribuțiilor ce le revin, pentru realizarea nivelului de calitate corespunzător cerințelor, la lucrările de construcții pentru care sunt angajați.

Experții tehnici atestați, angajați pentru expertizarea unor proiecte, lucrări de construcții sau construcții aflate în exploatare, răspund pentru soluțiile date.

Obligațiile specialiștilor atestați se stabilesc prin regulamente de aplicare a legii.

6.6. Obligații și răspunderi ale proprietarilor construcțiilor

a) efectuarea la timp a lucrărilor de întreținere și de reparații care le revin, prevăzute conform normelor legale în cartea tehnică a construcției și rezultate din activitatea de urmărire a comportării în timp a construcțiilor;

b) păstrarea și completarea la zi a cărții tehnice a construcției și predarea acesteia, la înstrăinarea construcției, noului proprietar;

c) asigurarea urmăririi comportării în timp a construcțiilor, conform prevederilor din cartea tehnică și reglementărilor tehnice;

d) efectuarea, după caz, de lucrări de reconstruire, consolidare, transformare, extindere, desființare parțială, precum și de lucrări de reparații ale construcției numai pe bază de proiecte întocmite de către persoane fizice sau persoane juridice autorizate și verificate potrivit legii;

e) asigurarea realizării lucrărilor de intervenții asupra construcțiilor, impuse prin reglementările legale;

f) asigurarea efectuării lucrărilor din etapa de postutilizare a construcțiilor, cu respectarea prevederilor în vigoare. Obligații și răspunderi ale administratorilor și ale utilizatorilor construcțiilor.

6.7. Administratorii și utilizatorii construcțiilor au următoarele obligații principale:

- a) folosirea construcțiilor conform instrucțiunilor de exploatare prevăzute în cartea tehnică a construcției;
- b) efectuarea la timp a lucrărilor de întreținere și de reparații care le revin conform contractului;
- c) efectuarea de lucrări de intervenție la construcția existentă în sensul prevederilor art. 18 alin. 2. numai cu acordul proprietarului și cu respectarea prevederilor legale;
- d) efectuarea urmăririi comportării în timp a construcțiilor conform cărții tehnice a construcției și contractului încheiat cu proprietarul;

6.8. Obligații și răspunderi în activitatea de cercetare

Unitățile care prestează activități de cercetare în construcții au următoarele obligații principale:

- a) efectuarea de cercetări teoretice și experimentale preliminare, în vederea fundamentării reglementărilor tehnice în construcții;
- b) fundamentarea, elaborarea și experimentarea de soluții tehnice, produse și procedee noi pentru construcții;
- c) verificarea și controlul noilor produse și procedee la solicitarea producătorilor, în vederea eliberării de agremente tehnice, conform dispozițiilor legale.

6.9. Obligații și răspunderi comune

Răspunderea pentru realizarea și menținerea, pe întreaga durată de existență, a unor construcții de calitate corespunzătoare, precum și pentru îndeplinirea obligațiilor stabilite prin procedurile și regulamentele elaborate potrivit prevederilor prezentei legi, revine factorilor care participă la conceperea, realizarea, exploatarea și postutilizarea acestora.

Proiectantul, specialistul vericator de proiecte atestat, fabricanții și furnizorii de materiale și produse pentru construcții, executantul, responsabilul tehnic cu execuția atestat, dirigințele de specialitate, expertul tehnic atestat răspund potrivit obligațiilor ce le revin pentru viciile ascunse ale construcției, ivite într-un interval de 10 ani de la recepția lucrării, precum și după împlinirea acestui termen, pe toată durata de existență a construcției, pentru viciile structurii de rezistență rezultate din nerespectarea normelor de proiectare și de execuție în vigoare la data realizării ei.

6.10. Obligațiile și răspunderile Inspecției de stat în construcții, lucrări publice, urbanism și amenajarea teritoriului

Inspecția de stat în construcții, lucrări publice, urbanism și amenajarea teritoriului din cadrul Ministerului Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului și inspecțiile județene și a Municipiului București în construcții, lucrări publice, urbanism și amenajarea teritoriului subordonate acesteia, precum și celelalte organisme similare cu atribuții stabilite prin dispoziții legale, răspund de exercitarea controlului statului cu privire la aplicarea unitară a prevederilor legale în domeniul calității construcțiilor, în toate etapele și componentele sistemului calității în construcții, precum și de constatarea contravențiilor, aplicarea sancțiunilor prevăzute de lege și, după caz, de oprirea lucrărilor realizate necorespunzător.

Controlul de stat al calității în construcții pentru construcțiile din cadrul obiectivelor cu caracter secret, stabilite prin ordine ale Ministerului Apărării Naționale, Ministerului de Interne și Serviciului Român de Informații, se realizează de către organele proprii abilitate în acest scop.

7. BIBLIOGRAFIE

1. Lege nr. 500/2002 privind finanțele publice, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 597/13 august 2002;

2. Legea 273/2006 privind finanțele publice locale, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 618/18.07.2006;

3. Lege nr. 50/1991 privind autorizarea executării construcțiilor, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 3/13 ianuarie 1997, cu toate modificările și completările ulterioare;

4. Lege nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 12/24 ianuarie 1995, cu toate modificările și completările ulterioare;

5. Lege nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 448/24 noiembrie 1998, cu toate modificările și completările ulterioare;

6. Lege nr. 215/1997 privind Casa Socială a Constructorilor, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 372/22 decembrie 1997, cu toate modificările și completările ulterioare;

7. Lege nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, republicată în Monitorul Oficial al României nr. 242/31 mai 1999, cu toate modificările și completările ulterioare;

8. Lege nr. 227/1998 privind aprobarea OG nr. 54/1997 pentru modificarea Legii nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 473/09 decembrie 1998, cu toate modificările și completările ulterioare;

9. OUG nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziții publice, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României nr.418/15.05.2006;

10.HG 925/2006 pentru aprobarea normelor de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractelor de achiziție publică din OUG nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziții publice, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României nr.625/20.07.2006;

11.HG nr. 925/1995 pentru aprobarea Regulamentului de verificare și expertizare tehnică de calitate a proiectelor, a execuției lucrărilor și a construcțiilor, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 286/11 decembrie 1995;

12.HG nr. 766/1997 pentru aprobarea unor regulamente privind calitatea în construcții, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 352/10 decembrie 1997;

13.HG nr. 2139/2004 pentru aprobarea Catalogului de clasificare și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 46/13.01.2005;

14.HG nr. 90/2008 pentru aprobarea regulamentului privind racordarea utilizatorilor la rețelele electrice de interes public, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 109/12 februarie 2008;